Косар

аз ще си купя
нова коса
ще я приучкам
ще я наточа
тогаз прощавай
бащино село
аз ще отида
Далек, далеко
кѫдѣ Стамбола
кѫдѣ морето
по черно море
по бѣло море
там има много
бѣли черкоци
степи пусти
поля широки
и по тѣх широко-
ковил трѣва се
далек растила
сухи и златно
ти степ привольна
как си се широко
ти распространѣла
и се разлѣтала
от черно море
до бѣло море
аз ти не ида
сам си на гости
азе ти ида
с острата коса
вѣрна подруга
с нея отдавна
мен ми са щеше
да си походя
преко на преко
да си погазя
трава зелена
пращѣте тищци
рядѣ на замах
кат вѣтър южний
в лица ти духай
порасхрѣви ти
и възвълнувай
степи прѣсухрани…
Коса зазвънкай
засѣкай окол
и подкосена ~~трѣ~~

Г.

Питане

ти как можеш викна слънцу
слушай слънце, стой не мърдай
по небето да не ходиш
на земята да не свѣтиш
на брѣг спри се, виж морето
~~та~~ що по~~грѣ~~ бори на морето
да му води охладѣе
като камък да се ствърдне.
с'каква сила баш юнашка
спрѣл би шарът на земята
+ Да не ходи да и върти са
как да бъдя, в' този свѣт аз
при движенье, – без желанье.
що да правя, с'буйна воля
с'гордина мисъл с'страстъ огнена.
В'таз громада, пръстената
(в' тази буца) земленита
мощ небесна, гдѣ ли влѣзи (живот тури)
в'ней
гнѣзде, кат царица
па от люлка та до гроба
дух с'земята бий се с нея
Земя не ще род да бъде
сила нѣма брат' да смажне
Дух небесен па не може
с'тази буца гроб да стане
Много л' врѣме е минало
много л' врѣме има още
кога боят ще се свърши?
кой ще бъде побѣдител?
Бог ги знае
В' таз приказка щѣ е скрита
~~щѣ~~ всякой расказ смисъл нѣма
Да прѣдвидя волят' божьи
Зад гроба е рѣч безмълвна;
с'тъма вѣчна, (вал одѣча)
ще живѣя л' в' дън морето
ще л' живѣя на небето
ще л' да помня. ~~дѣ~~ бѣх първо
що съм мислил, човѣк кат' бѣх
Ил зад гроба ще забравя
ще изгубя ум и памет
що ще бъде с'мен тогава
творче мира цар прѣвишний

—o—

Г.

трѣва зашумкай;
цвѣтя глави си
долу склонѣте
и до трѣвата
ви засъхнѣте
с вили ще събирам
купи ще трупам =

с'мени пари ще
трупчи да дава.